

figten med Forslaget, og efter den høitærede Ministers egne Ytringer at dømme, meente han ogsaa, at det maatte bortfalde.

Kirke- og Underviisningsministeren: Ja, jeg ønsker det ikke sat under Afstemning; men derfor kan det jo gjerne komme til Afstemning, naar det optages af et af Landstingets Medlemmer.

Formanden: Ja, det maa jo beroe paa den Tanke, som Kirke- og Underviisningsministeren selv har lagt i sit Forslag.

Justitsministeren: Jeg antager, at, naar § 4 bliver staaende, kan der fra Cultusministerens Side ikke let være nogen Grund til at holde paa det Forslag, som er opført under Nr. 18. Imidlertid kan der dog deriligge en anden Tanke end den, som den høitærede Formand har udtalt. Der er nemlig saavel i Begyndelsen af § 6, som i Begyndelsen af § 5, brugt Udtrykket „Regjeringen.“ Naar de Commissioner, som omtales i Lovforslaget, skulle ordnes, da kan det vel være rigtigt, at der i § 5 staaer nævnt „Regjeringen,“ for derved at antyde, som ogsaa er blevet anført under Behandlingen, at ikke den enkelte Minister kan udnævne og instruere disse Commissioner, men at, da det oftere kan være Tilfældet, at de Godser, om hvis Salg der kan være Spørgsmaal, kunne henhøre under flere Ministerier, saa maa de forffjellige Ministerier blive enige i saa Henseende. Men hvad § 6 angaaer, saa er det vist nok, at, om ogsaa Lovten omfatter Godser, som henhøre under forffjellige Ministerier, saa maae dog de enkelte Ministre hver for sig med Hensyn til hvert enkelt Gods træffe de fornødne Foranstaltninger til, at de Capitaler, som indkomme, blive sikrede, og af den Aarsag, selv om § 4 bliver staaende, vil Udtrykket „Regjeringen“ maaskee ikke være saa passende som Udtrykket „vedkommende Ministerium.“ Hvis man imidlertid antager dette Uendlingsforslag, saa vil vistnok den Redaction, som er omtalt under Nr. 19, være at foretrække; thi, naar man vedtager Uendlingsforslaget under Nr. 18, saa kommer det til at hedde i Begyndelsen af Paragraphen: „vedkommende Ministerium,“ og længere hen „vedkommende Besiddelse.“ Det kunde saaledes være ønskeligt, naar man først forandrer Dr-

det: „Regjeringen“ i Begyndelsen til „vedkommende Ministerium“, da ogsaa senere at forandre Ordene: „vedkommende Besiddelse“ til „Fideicommissbesiddelsen,“ og derpaa lade den følgende Deel af Forslaget under Nr. 19 falde bort. Det vilde altsaa paa denne Maade blive en Deling af Afstemningen med Hensyn til Forslaget under Nr. 19; hvorvidt en saadan Deling kan finde Sted, skal jeg ikke afgjøre.

Formanden: I det jeg gjentager, at jeg er gaaet ud fra den Tanke, som af Forslagsstilleren selv er lagt til Grund for Forslaget, og derfor har meent, at, naar denne Tanke ikke længere var tilstede, saa kunde der heller ikke længere være Spørgsmaal om dette Forslag, skal jeg dog nu, efterat Forslagsstilleren selv har taget det tilbage, men det synes at være givet tilkjende, at der kan lægges en anden Tanke i Forslaget end den, som Forslagsstilleren oprindelig har lagt i det, — i hvilket Tilfælde da ogsaa ethvert af Thingets Medlemmer maa være berettiget til at gjøre Forsdring paa, at denne Tanke kommer under Afgjørelse, — spørge, om Nogen optager dette Forslag under Nr. 18.

Ryholm: Jeg tillader mig at optage det. Jeg troer virkelig, at der er vundet Noget i Loven ved at vedtage det Forslag, som er opført under Nr. 18, af de Grunde, som navnlig af Justitsministeren ere udtalte.

Formanden: Naar det saaledes er optaget, bliver det paa Grund deraf at sætte under Afstemning.

Vardenfleth: Jeg maa tillade mig at spørge, om dette Forslag ogsaa nu er under Discussion?

Formanden: Ja, det sættes nu under Forhandling.

Vardenfleth: Jeg kan rigtignok ikke nægte, at det forekommer mig at være overmaade intetstgende, om Forslaget under Nr. 18 antages eller ikke. Det kommer naturligviis an paa, om man under Ordet: „Regjeringen“ kan forstaae det enkelte Ministerium, som Sagen vedkommer, eller om man nødvendigviis skal forstaae det samlede Statsraad, det samlede Ministerium derunder. Dersom man kun kan forstaae det paa den sidste Maade, saa maa en Omredaction naturligviis